

Στις 2 Ίανουαρίου πέθανε σὴν ἡλικία ἐξηνταοχτῶ χρονῶν ὁ δημιουργὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ὁπερέτας Θεοφραστός Σακελλαρίδης. Τὸ ἔργο του εἶναι μεγάλο σὲ ὄγκο καὶ πλούσιο σὲ περιεχόμενο. Αὐθόρμητη καὶ πηγαία μελωδία, θροσιά καὶ χάρη, ὀρμητικὴ θέρμη καὶ μὴ εὐγενεὴ ρωματικὴ διάθεση εἶναι τὰ κυριότερα χαρακτηριστικὰ προτερήματα τοῦ ταλέντου του. Κάτω ἀπὸ τὴ φαινομενικὴ ψυχρότητα τῆς φυσιογνωμίας του ἐκρυβόταν μὴ φλογερὴ καὶ λεπτὴ ψυχὴ ποῦ στὸν τόπον μας πρόσφερε ἔργα ποῦ ἐξῆσαν ἐπὶ δεκαετίες καὶ θὰ ζήσουν γιὰ πολλὸν καιρὸ ἀκόμη, χαρίζοντας στὸ λαὸ μας αἰσθητικὴ ἀπόλαυση καὶ χαρὰ.

Ἄς ὀπενθυμίσουμε τὰ κυριότερα: τὶς τρεῖς του ὀπερες: «Πειρατής», «Στοιχειωμένο γεφύρι», καὶ «Περουζέ» ποῦ ἀνεβάζει τὸν ἄλλο μῆνα ἢ Ἐθνικὴ Λυρικὴ μας Σκηνή. Τὶς ὀπερέττες του: «Τὰ Παραπήματα», «Πικ - νίκη», «Ὁ Βαφτιστικὸς», «Ἡ Γλυκεῖα Νανά», «Τὸ Διαβολόπαιδο», «Ἡ Χαλιμά», ἀδὶς Τίπ - τόπ».

Εἶχε γεννηθῆ τὸ 1882 στὰς Ἀθήνας, γιὸς τοῦ Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Ἰωάννου Σακελλαρίδη ποῦ τοῦ ἔδωσε καὶ τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς μουσικῆς. Τὶς σπουδές του συμπλήρωσε στὴν Εὐρώπη, στὴ Βιέννη κυρίως, ἀπ' ὅπου ἐγόρρισε γρήγορα στὴν πατρίδα του, γιὰ νὰ τῆς ἀφιερῶσθῃ ὅ,τι πολυτιμώτερο εἶχε: τὸ ταλέντο του καὶ τὴ ζωὴ του.

Ἄν ὁ Θεοφραστός Σακελλαρίδης δὲν εἶχε γυρίσει ἐδῶ ἀλλὰ εἶχε μείνει στὴ Βιέννη ἢ σ' ὁποιοδήποτε ἄλλο εὐρωπαϊκὸ μουσικὸ κέντρο καὶ εἶχε ἐργασθῆ χωρὶς τὴν καθημερινὴν βιοπάλη καὶ μὲ τὴν ἄνεση ποῦ ἔχουν οἱ καλλιτέχνες ἐκεῖ, θὰ εἶχε κάμει ἓνα μεγάλο διεθνὲς ὄνομα καὶ δὲν θὰ τὸν πενθοῦσαμε σήμερα μόνον μας ἐδῶ, ἀλλὰ θὰ τὸν πενθοῦσε μαζί μας τὸ Παγκόσμιο μουσικὸ καὶ θεατρικὸ κοινόν.

Ε.